

§ 50.

Den, der ved Løfter, Trudfler eller andre Forekillinger har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, skal, dersom denne bliver fuldbyrdet, straffes, som om han selv var Gjærningsmand. Bliver Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, straffes han, som om han havde gjort sig skyldig i et Forsøg paa Forbrydelsen, og skal det da ved Valget af Straffegraden i Særdeleshed tages i Betragtning, om der allerede af den, som havde overtaget Forbrydelsens Sværskættelse, er udøvet nogen dertil sigtende Handling, og i dette Tilfælde, hvor nær Forsøget er kommet Fuldbrydelsen, eller om han endnu ikke har foretaget noget saadant Skridt. En forholdsvis mildere Straf indtræder, naar det ikke er lykkes Anstifteren at bevæge den Anden til at beslutte Fuldbrydelsen.

§ 51.

Naar den, som har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, bevæger ham til at opgive den, bliver han straffri, og det Samme gjælder, naar Anstifteren vel ikke har kunnet bevæge den Anden til at opgive Sværskættelsen, men dog paa anden Maade har forhindret Forbrydelsen. Har han ikke gjort dette Sidste, straffes han saaledes som i § 46 foreskrevet, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at forebygge Forbrydelsen.

Den, som har lovet en Anden at iværksætte en Forbrydelse, men endnu ikke har foretaget nogen dertil sigtende Handling, bliver ifkun at straffe, forsaavidt han maa ansees som skyldig i et under § 49 henhørende Forhold.

§ 52.

Have To eller Flere i Samraad besluttet en Forbrydelses Udørelse ved fælles Bistand, da stille de, dersom Forbrydelsen er bleven værfat, Alle straffes som Gjærningsmænd, om de endog kun have medvirket til den ved at deeltage i Beslutningen. Er Forbrydelsen ikke kommen til Udørelse, straffes Deeltageren i Beslutningen som Forsøg paa Forbrydelsen, hvilket ogsaa skal gjælde om Forsøget paa at bringe et Komplot i Stand eller paa at bevæge Nogen til at deeltage i et Komplot.

Have samtlige Deeltageré af egen Drift opløst Komplottet, førend nogen Forbrydelse er begaaet, ere de straffri. Udtræder en enkelt Deeltager, bliver han ligeledes fri for Straf, dersom han forebygger Forbrydelsen; i modsat Fald straffes han efter Bestemmelsen i § 46, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen.

§ 53.

Deeltagelse i en Forening til Udøvelse af en Række i det Enkelte ei forud bestemte Forbrydelser straffes, om end ingen enkelt Forbrydelse endnu er begyndt, som Forsøg paa de under Bandens Formaal hørende Forbrydelser af den groveste Art. Er nogen under Formaalet indbefattet Forbrydelse bleven fuldbyrdet eller begyndt, bliver ethvert Medlem, som har taget Deel i Gjærningen eller den samme forudgaaende særlige Beslutning, at ansee med den fulde i Loven for Forbrydelsen foreskrevne Straf, efter Omstændighederne forhøjet med indtil det Halve, forsaavidt ikke Beskaffenheden af de iøvrigt under Bandens Formaal hørende Forbrydelser maatte medføre højere Straf.

Den, som udtræder af en Bande, førend nogen Forbrydelse efter hans Indtræden er iværksat, bliver straffri, dersom han enten har formaaet samtlige Deeltagere til at opløse Banden eller uophødelig har meddeelt Øvrigheden de til Påagribelsen af dens Medlemmer fornødne Oplysninger saa fuldstændigt, som det stod i hans Mågt.

§ 54.

Den, som, efterat en Forbrydelse er bleven fuldstændig iværksat, uden noget derom forud udtryktelig eller stiltiende givet Tilfagn har gjort sig medskyldig i den ved Handlinger, der gaae ud paa at firkke Gjærningsmanden den ulovlig erhvervede Fordeel, selv at deeltage i denne eller paa anden Maade at fortsætte den ved Forbrydelsen tilveiebragte retsstridige Tilstand, belægges med en Straf, der ikke overstiger Halvdelen af den højeste og ikke er mindre end Fjerdedelen af den laveste for Forbrydelsens Sværskættelse i Loven foreskrevne Straf.